

[Lennart Larson]

teren, dels de vedtægter, som er lavet af stifteren i relation til spørgsmål om fordeling af de almene midler, som fonden ejer.

Jeg tror absolut ikke på, at det, som der står skrevet her, skulle skabe ufred eller et mindre godt samarbejde mellem bestyrelsesmedlemmerne. Tværtimod, det væsentlige for bestyrelsesmedlemmer i aktieselskaber er jo netop, at man får virksomheden til at fungere bedst muligt, og i et aktieselskab har medarbejderrepræsentanterne jo en generalforsamling, som repræsenterer ejerne senere hen, hvilket ikke er tilfældet her. Jeg tror netop derfor, at flertallet i sin indstilling har absolut ret, men det må vi se nærmere på i udvalget. Venstre kan ikke umiddelbart tilslutte sig socialdemokratiets forslag her.

Det andet, der er foreslået, er, at man skal nedsætte tidsintervallet fra 1 år til 6 måneder, og at man skal fremskynde lovforslagets endelige vedtagelse, således at det kan træde i kraft 1. august 1983. Jeg skal ikke gentage alle de forbehold, der har været taget bl.a. af hr. Bernhard Baunsgaard, som var nervøs for, om man kunne få en ordentlig lovgivning igennem, da det jo er noget helt nyt inden for dette område og det derfor er nødvendigt, at man kan få gjort arbejdet så godt som muligt. Jeg tillader mig også at nævne, at man netop tager forbehold i flertallets indstilling, idet man siger, at forudsætningen for, at man kan gå ind i denne lovgivning, som er så kompliceret, er, at der indrømmes passende tid for fonde og registreringsmyndighederne til at sætte sig ind i lovens anvendelse, og at lovudkastet indeholder væsentlige nydannelser i fondenes retsgrundlag. Bl.a. det er årsag til, at man ønsker at få tid til at behandle arbejdsstoffet.

Derudover er det sådan, at det er klart, at en betænkning vil kræve lang tid, og folketinget skal give sig selv den tid, for det er meget kompliceret både for organisationer og virksomheder og for de enkelte borgere i samfundet, at vi har to love, hvor man sideordnet skal henvise til den anden. Det er noget af det mest komplicerede, vi har, og det, man skal prøve at se, er, hvorledes man kan få lovgivet på en sådan måde, at det kan blive gennemført i relation til de hensigter, der har været med at prøve at lave et lovsystem, der skal dække disse fonde.

Derfor må det være det væsentligste, at folketinget og udvalget giver sig selv tid til

dels at behandle dette, dels at give den regering, som står over for et helt nyt lovgivningskompleks, tid til at udfærdige bekendtgørelser og cirkulærer og igangsætte høringer og alle de andre ting, som ministeren nævnte var nødvendigt.

Venstre tilsiger et positivt udvalgsarbejde, og jeg vil håbe, at vi får så grundigt et udvalgsarbejde, at det, der måtte blive resultatet af det, må blive af en sådan karat, at det vil blive til gavn for fondene, for beskæftigelsen og virksomhederne og for de almennyttige formål, som fondene også dækker.

Rahbæk Møller (SF):

Vi kan støtte det foreliggende lovforslag, og ligesom andre ordførere mener vi også, at der er tale om et meget grundigt betænkingsarbejde, der giver et udmærket grundlag for en ny lovgivning. Specielt vil jeg hæfte mig ved, at man har valgt en definition af koncernbegrebet, som, så vidt jeg forstår, vil medføre, at A. P. Møller-koncernen nu bliver omfattet af koncernbegrebet med de krav om offentliggørelse af regnskaber, medarbejderrepræsentation osv., som deraf følger.

Vi finder altså ingen grund til at forsinke sagen. Jeg bemærkede, at hr. Collet sammenlignede vore fonde med en indianerstamme i Brasilien. Jeg sad og spekulerede på, om det var hr. Collets mening at fornærme indianerne eller fondsbestyrelserne, men uanset hvad hensigten var, synes jeg ikke, sammenligningen var velvalgt. Fonde er aldeles ikke noget ukendt begreb, tværtimod; store dele af erhvervslivet domineres som bekendt af fonde. Vi kender dem udmærket. Det, vi ikke har, er en registrering af dem, offentliggørelse af regnskaber og sådan noget, og det er formålet med lovgivningen at nå frem til det, så vi finder ingen grund til at forsinke sagen.

Forslagsstillerne har fraveget betænkningens flertal på to punkter, nemlig for det første hvad angår medarbejderrepræsentanterne, som man foreslår skal have samme rettigheder og pligter som andre bestyrelsesmedlemmer. Deri er vi ganske enige. Endvidere foreslår man, at fristen for registrering efter lovens ikrafttrædelse forkortes til 6 måneder. Også her er vi enige.

Kun på ét eneste punkt står vi lidt uforstående over for forslagsstillerne. Det drejer sig om ikrafttrædelsesdatoen, hvor man har